

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Agitur de capite, n. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1595. *Southwellum* (cuius excellens ingenium & virtus scriptis libris celebrabatur) triginta mensibus in Arce tenerent clausum? aut ante eum pluribus annis *Guilielmum Westonum* iisdem in tenebris occultarent, fama Sanctitatis vniuersam Angliam collustrantem? nam quod Sacerdotes essent non dubitabatur, quâ sola de causa plures centum seculares iustulerant: Quod essent è Societate ferebant ægrius, optabantque omnes vt possent tollere. Inuidia igitur restinguerebat nocendi ardorem; nisi plus nocuisse existimandi sint parcendo, quàm occidendo nocuissent. At diuina Sapientia quæ huius ardentia patiendi desideria tot annis audierat, in apertum prodire voluit eam viri constantiam, quâ & eius virtus, & Hæreticorum in innocentes sæuientium ab omni ratione remota crudelitas, fieret illustrior. Forma verò Anglicanorum iudiciorum (quam *Bombinus* in *Campiano* descripsit) quemadmodum in isto seruata sit, non sine voluptate lector curiosus perspiciet.

C. 51.

Stylo veteri.

Poppami oratio ad Iuratos.

XXVII. Die octauo-decimo Februarij, ab arce ad Portam nouam translatus *Southwellus*, & in tetram sub terra specum (quam ab obscuritate & depressione *Lymbum* vocant) clausus, biduo post ducendus erat *West-Monasterium*, dicturus de capite; quanto id gaudio sitientem compleuerit animum non facile dixeris; ipse certe cor subsultare aiebat præ læritia. Ac pridie quidem quàm duceretur, sederant ad Portam nouam iudices, *Poppamus*, *Odoenus*, *Euantius*, *Daniel* & alij, nominatimque viginti quatuor Iuratis de facto cognituris; hos *Poppamus* in hanc sententiam allocutus fuerat. "Quamquam omnium criminum iudex hic sedeo, non est mihi in præsentiarum animus de omnibus dicere; Ad illam præcipuè legem aduertite cogitationem quæ anno Regiæ vigesimo septimo lata, eos qui à primi anni festo Sancti Ioannis Baptistæ ordines Roma deriuatos suscepissent, reos facit Majestatis si intra quadraginta dies non discederent Regno, vel deinde huc commearent; eos verò qui huiusmodi aliquem domo sulciperent aut fouerent, pari fere crimini, & bonorum proscriptioni iubet esse obnoxios. Quàm fuerint hæ leges necessariæ existimo vniuersis esse perspicuum. Majestati enim suæ nullam licuisset esse securæ quamdiu his barbarum inflammatoribus locus esset in Regno, neque potuisset subditorum quispiam fortunis frui sine ingenti metu. Quis enim *Nort-Humbrios* nobiles? Quis *Throkmortonium* & *Paræum*, Quis *Hekettum*, *Iorkum*, & *Guilielmum* in Regiæ perniciem concitauit? Quis anni octogesimi octauo Classem Hispanicam instruxit, inflauit, & prope dicam collatis operis construxit præter *Alanum* & *Personium* eorumque administratos Sacerdotes vniuersis partibus regionibus atque huc tandem aduectos? Et quidem cum debito reorum supplicio sempiternis obliuionis tenebris hæc possent inuoluti, nisi recentibus semper sceleribus obducta recrudescerent, & leges non ad terrorem, sed ad contemptum latæ viderentur. Audite quid aduersus *Robertum* quemdam *Southwellum*

hoc

hoc in genere adferatur, & vestris consiliis remedium præbete malo.

Iurati præsentant pro Domina Regina, quod *Robertus Southwellus*, nuper de Londino, Clericus, natus infra hoc Regnum, post festum Natiuitatis Ioannis Baptistæ, Anno Regni dictæ Reginae tunc primo, & ante primum diem Maij, anno Regni dictæ Reginae trigesimo secundo, factus & ordinatus Sacerdos per auctoritatem deriuatam & præsentam à sede Romana, timorem Dei ante oculos non habens, leges & statuta huius Regni Angliæ minimè ponderans, nec pœnam in iisdem contentam verens, vigesimo sexto Iunij Anno Regni dictæ Reginae tunc trigesimo quarto, apud Vxenden in Comitatu Middlesex proditoriè & vt falsus proditor Dominae Reginae fuit & remansit contra formam statuti in eiusmodi casu editi & prouisi, & contra pacem dictæ Dominae Reginae, coronam, & dignitatem. Si igitur pecuniam rodentes atque adulterantes, si fallacis monetæ culores Majestatis rei grauissimis plectuntur suppliciis, hi profecto atrocius puniendi sunt, qui hominum mentes superstitiosa Religione corumpunt, & sanguinem frictes continuis nos exagitant timoribus, insidiis, prodicionibus. Qui enim leges violat, qui supplicium in reos constitutum contemnit, cuius criminis, data opportunitate, reus esse verebitur? An iste qui accusatur huiusmodi scelere se obstrinxerit, quandoquidem id vestri nunc muneris est, decernite. Hac oratione accensi secedunt aliquantulum bis duodecim viri deliberaturi, sequitur Procurator Regius Edwardus Cocus, currentes si esset opus incitaturus, sequitur & perfriçtâ fronte (ô miseram à fide deficientium conditionem) Anna Bellamæa, suum de Sacerdotio additura testimonium: Exiguo interuallo reditur ad Iudices, & (vulgatis verbis, *Billa vera*) Accusatio vera pronuntiatur. Hæc præambula sunt Iudicij: Tum West-Monasterij sistitur *Southwellus*, & erectâ dextrâ, post alteram accusationis recitationem rogatur, Nocensne sit an innocens? Fateor, inquit, me natum in Angliæ Reginae esse subditum; Initiatum me etiam esse Sacerdotio non diffiteor; cuiusque ordinis suscepti gratias quàm maximas refero omnipotenti Deo: quòd fuerim Vxendenij palam est omnibus cum inde sim ductus huc captiuus, Eo tamen non venissem nisi dolo malo traductus velut in muscipulam: Testem inuoco Deum, me omnis prodicionis consensionis in Reginae, Regni, seu Republicæ perniciem liberum, id tantum habuisse in votis vt Sacramentis ritu Catholico administratis hominû volentium conscientijs confiterem. Verbo igitur (vt moris est) dicit, noxium te censes, an Innoxium? Innoxium prorsus me esse censeo, eiusque Innocentiæ non aliû cognitorem quàm Deum postulo, & vos ipsos Iudices. Absit id à nobis (reponit Poppamus) nostrum est demû ferre sententiâ cum de facto cognitum fuerit: Facti cognitio ad viros duodecim pertinet (quos cum ex viginti quatuor selectos curasset à Præcone nominari.) Estne inter istos inquit quispiâ aduersus quem iure excipias *Southwelle*? Hi patriam repræsentant, cuius & Dei Iudicio si te submissis standum tibi est: si resistis, id ipsum te sceleris conuictum damnabit.

1595.
Forma accusationis.

Southwelli
prima defensio.